

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.37/2025/8.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. szeptember 23. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2025. január 28. napján kihirdetett 11.B.68/2024/62. számú ítéletét megváltoztatja.

A kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) vonatkozásában a felmentő rendelkezést mellőzi.

A bíróság a vádlott terhére megállapított kábítószer birtoklásának vétségét (Btk. 178. § (6) bekezdés) kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) minősíti.

Terhelt1 vádlottat 4 (négy) év szabadságvesztés büntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani. Terhelt1 vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt1 vádlottal szemben 228.520 (kettőszázhuszonnyolcezer-ötszázhusz) forint erejéig vagyonelkobzást rendel el.

Az elsőfokú eljárásban összesen 213.127 (kettőszáztizenháromezer-egyszázhuszonhét) Ft bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére a vádlott köteles.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék 2025. január 28. napján kihirdetett 11.B.68/2024/62. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés]. Ezért 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 1.500 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az összesen így kiszabott 225.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról. A bíróság Terhelt1 vádlottat az ellene kábítószer-kereskedelem büntette [Btk.176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt emelt vád

alól felmentette. A vádlottat kötelezte 141.208,-Ft bünygyi költség megfizetésére, míg 71.919,-Ft bünygyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt magyar állam viseli.

[2] A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, bünyyőségének vád szerinti megállapítása és a bünyyetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.77/2025/1-I. szám alatti átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Utalt rá, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű. Rámutatott, hogy a Győri Törvényszék az eljárás lefolytatása során a bünyyítőeljárasi szabályokat maradéktalanul betartotta. Megjegyezte, hogy szükségtelenül hozott felmentő rendelkezést, miután a vád tárgyává tett tények egy részét nem megállapítva a vádtól eltérően minősítette a terhelt terhére megállapított bünyyselekményt, mivel a vád szerinti súlyosabb cselekmény esetén a kábítószer-kereskedelemben beolvadó cselekmény „maradékselekményként” történő megállapítása történt.

[4] A bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján részben megalapozatlannak, hiányosnak, illetve felderítetlennek tartotta, melyet részben az iratok tartalma alapján a lehallgatási anyagról készült közlemények tényállás részévé tételével, másrészt bizonyítás felvételével, a műszeres vallomásellenőrzést végző szaktanácsadó és tanú3 tanú személyes meghallgatásával látott kiküszöbölhetőnek.

[5] Hangsúlyozta, hogy az indítványozott bizonyítás-kiegészítéssel a másodfokú bíróság abba a helyzetbe kerülhet, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése körében a Be. 593. § (2) bekezdése alapján a vádlott terhére eltérő, a váddal egyező tartalmú tényállást állapíthat meg és ebben a körben a bizonyítékokat is eltérően értékelheti. E körben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettsége teljesítésének elmaradása kapcsán jegyezte meg, hogy tanú1 tanúvallomása ellentmondásos adatot tartalmaz az általa használt szlovák SIM-kártyával kapcsolatban, ugyanakkor sem ennek az ellentmondásnak a lényegét, sem ennek megítélését az ítélet már nem tartalmazza. Részletezte, mely körben volt ellentmondásos tanú6 és tanú3 tanú vallomásának értékelése, valamint a nyomozás során kibocsátott Európai Nyomozási Határozat eredményével kapcsolatban leírt feltételezésekre is felhívta a másodfokú bíróság figyelmét azzal, hogy az eltérő tényállás megállapítása körében, a bizonyítékok értékelése során az elsőfokú ítélet indokolásának ezen hibáit is korrigálni kell.

[6] Kiemelte, hogy a bünyyetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket a törvényszék teljeskörűen feltárta, hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a súlyosabb bünyyselekmény megállapítása esetén a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés bünyyetés és közügyektől eltiltás kiszabása indokolt.

[7] Összefoglalva indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, ahol az indítványban megjelölt bizonyítást vegye fel, az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságát a Be. 593. § (2) bekezdése alapján – a váddal egyező – eltérő tényállás megállapításával küszöbölje ki, majd a vádlott bünyyőségét állapítsa meg kábítószer-kereskedelemben bünyyítettében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), a vádlottal szemben fegyházban letöltendő szabadságvesztés bünyyítést és közügyektől eltiltást szabjon ki.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az indokolás korábban írt kiegészítése és helyesbítése mellett hagyja helyben.

[8] Az ítéltábla a Be. 600.§ (1) bekezdés b) alapján a fellebbezéseket - tekintettel arra, hogy bizonyítás felvételét látta szükségesnek tanú7 és tanú3 tanú kihallgatásával - tárgyaláson bírálta el. A bizonyítás felvételét az erre indokoltta, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti részleges megalapozatlanságban szenved.

[9] Ezt a hiányosságot az ítéltábla a másodfokú eljárásban a Be. 594. § (1) bekezdés alapján a Be. 600.§ (1) bekezdés b) pontja szerint tartott tárgyaláson bizonyítás felvételével orvosolta akként, hogy kihallgatta tanú7 és tanú3 tanúkat, utóbbi tanút szembesítette a vádlottal.

[10] A bizonyítási eljárás befejezését követően a fellebbviteli főügyész képviselője perbeszédében fenntartotta az átiratban írtakat azzal, hogy azt megismételni nem kívánta. Kitért arra, hogy az ügyészség kábítószer kereskedelem büntette miatt emelt vádat Terhelt1 vádlottal szemben és mi az oka annak, hogy a másodfokú eljárásban is ennek megállapítását célozta meg az ügyészség. Előzményként hivatkozott Név1 és társai elleni kábítószer kereskedelem büntette miatt büntetőeljárásra, annak adataira és megállapításaira is - melyben tanú2 született tanú6 (VIII. r.) és tanú1 (VII. r. vádlott) is elítélésre került - akként, hogy Terhelt1 vádlott személye ekkor még nem volt feltárható, csak a telefonszáma, mely alapján jelen eljárásban került sor a vele szemben felhozható bizonyítékok beszerzésére és értékelésére. Rámutatott, hogy melyek azok az elsőfokú bíróság által tárgyalás anyagává tett tényadatok – gyanúsítottai vallomások, tanúvallomások, felismerésre bemutatás, - melyeket tanú6 vallomásának és poligráfos vizsgálata eredményének értékelésekor figyelembe kellett volna vennie az elsőfokú bíróságnak akként, hogy a többi bizonyítékkal együtt értékelési körébe kellett volna vonnia. Álláspontja szerint – hivatkozva eseti döntésre is - a bizonyítás anyagának teljeskörűvé tételével, a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölhető, az indokolás hiányossága abból ered, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a részbeni megalapozatlanságok okán hiányosan állapította meg. Hangsúlyozta, hogy a bíróság nem teheti meg, hogy kizár bizonyos bizonyítékokat az értékelés köréből, vagy azokat egyáltalán nem értékeli. A másodfokú bíróság által a tárgyaláson felvett bizonyításból tanú3 tanú vallomását akként értékelte, hogy a váddal egyezően bizonyítottnak látta azt, hogy a vádlott neki is értékesített kábítószer. Összességében az első- és másodfokon felvett bizonyítás anyagának értékelésével a tényállás és a vádlott bűnösségének a vádiratban írtakkal egyező megállapítását kérte a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettében. Utalt arra, hogy amennyiben a másodfokú bíróság a tényállást és a minősítést megváltoztatja, a kábítószer birtoklásának vétsége miatt külön bűnösség kimondására nem kerülhet sor.

[11] A büntetési tétel jelentős mértékű emelkedésével indokolta a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását, közügyektől eltiltás alkalmazását, kötelező rendelkezés okán vagyonelkobzás alkalmazását a váddal egyező összegben összességében a Btk. 2.§ alapján az elkövetéskori anyagi jogi szabályoknak megfelelően.

[12] A vádlott védője a másodfokú fellebbezési tárgyaláson előadott felszólalásában az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezésének a helybenhagyását kérte. Az elsőfokú bíróság

ítéletét következetesnek és ellentmondásmentesnek tartotta, hangsúlyozta, hogy nem volt egyértelmű bizonyíték, ellentmondásmentes előadás az ügyfélkör kérdéséről, csomagolás kérdéséről, mennyiség kérdéséről, ellenértékbeli pénzösszeg kérdéséről. Hivatkozott arra, hogy tanú1 többször módosította a vallomását, tanú6 tekintetében egyetértett az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésével, álláspontja szerint tanú7 tanú nyilatkozata a műszeres vallomásellenőrzés eredményéről megerősítette, hogy tanú6 lelkiállapota, haragja miatt védencét érintő állításai hamisságát is okozhatták. Álláspontja szerint tanú3 tanú vallomását életszerűtlennel és bizonytalan tartalmúnak, korábbi vallomásaival ellentmondásosnak ítélte. Arra hivatkozott, hogy nincs semmilyen egyértelmű bizonyíték a kereskedelemre, a pénzbeli ellenértékre, ügyfélkörre, csomagolásra, nem volt tettenérés, a hely és az idő bizonytalan az egyes vallomásokban. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy nem volt NET zsaru adat becsatolás, nem készültek az egyes kutatásokról – személygépkocsi, a vádlott átkutatása - rendőri jelentések, a szlovák társhatóság megkeresései elmaradtak, illetve egy esetben félbemaradtak. A védenca bűnösségét cáfoló körülményként hozta fel, hogy védenca végig együttműködő volt, a már befejezett eljárásban lefoglalt kábítószer, annak hatóanyagát, mennyiségét semmi bizonyíték nem köti össze ügyfele személyével.

[13] Kiemelte még, hogy védenca kábítószer-kereskedelemben való ártatlanságát igazoló körülményként figyelembe kell venni, hogy Terhelt1 vádlott rendezett életet él, nem fogyaszt kábítószer, munkahellyel rendelkezik, elégedettek vele, családjával harmonikusan él.

[14] Terhelt1 vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangsúlyozta a kábítószer-kereskedelem büntetében, egyebekben csatlakozott a védője által elmondottakhoz

[15] A fellebbezésekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése értelmében teljeskörűen bírálta felül függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Ennek keretében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.

[16] Az eljárási szabályok vizsgálata körében az ítéltábla azt állapította meg, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná. Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, és olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó – relatív eljárási szabályszegést sem észlelt az ítéltábla, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné. A törvényszék biztosította a vádlott számára a tisztességes eljárás feltételeit, a vádlott és a védője szabadon élhetett kérdezői, észrevételezői, indítványtételi jogokkal.

[17] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során kihallgatta Terhelt1 vádlottat, tanú1, tanú4, tanú6 (korábban tanú2), tanú5 tanúkat, szembesítést fogantatosított Terhelt1 vádlott és tanú1 tanú, Terhelt1 vádlott és tanú6 tanú közt, ismertette tanú3 tanú nyomozati vallomását és a nyomozás során Terhelt1 gyanúsítottal fogantatosított szembesítésről felvett jegyzőkönyvet,

a toxikológiai szakértői véleményt, ismertette az igazságügyi vegyész-szakértői véleményt, meghallgatta szakértő³ és szakértő⁴ igazságügyi vegyész-szakértőket és felolvasással a tárgyalás anyagává tette a Győri Törvényszék 21.B.157/2021/817. sorszám alatti ítéletének [41] és [126]-[136] bekezdését és a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.60/2024/99. szám alatti ítélete rendelkező részét és az indokolást tanú¹ és tanú⁶ vonatkozásában a 37. oldalról, ismertette a vádlotthoz köthető telefonszámhoz kapcsolódó telefonbeszélgetések leiratát és a rendelkezésre álló egyéb okiratokat.

[18] A törvényszék a bizonyítás eredményeképpen megállapított tényállása azonban Be. 592. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban rögzített megalapozatlansági hibában szenved, az részben megalapozatlan, mert hiányos illetve felderítetlen. Ennek oka, hogy a törvényszék a rendelkezésre álló személyi bizonyítási eszközök értékelése során egyes bizonyítékokat helytelen indokok alapján figyelmen kívül hagyott és a tényállást ebből következően hiányosan állapította meg. Ennek során tanú¹ és tanú⁶ tanúként tett - ezen személyek más ügyben gyanúsítottként is - és tanú³ tanúként tett vallomásai közül tanú¹ vallomását nem értékelte, tanú⁶ és tanú³ tanúk vallomását pedig a bíróság helytelen indokok alapján kizárta, illetőleg figyelmen kívül hagyta.

[19] tanú¹ vallomásainak értékelése teljesen elmaradt az elsőfokú eljárásban. tanú¹ Bélát négy alkalommal hallgatta ki tanúként a nyomozó hatóság, egy alkalommal gyanúsítottként, Terhelt¹ vádlottal szembesítést foganatosítottak, mely eredményre nem vezetett. Műszeres vallomásellenőrzésre is sor került és kihallgatta őt az elsőfokon eljáró bíróság is tanúként. Korábbi vallomásait ismételten megerősítve mindig akként nyilatkozott, hogy a tőle és élettársától lefoglalt „pikó” elnevezésű és metamfetamin tartalmú kábítószer Terhelt¹ vádlottól vásárolták élettársával közösen, az elfogásukat megelőzően hosszú időn keresztül a „pikó” beszerzési forrásuk Terhelt¹ vádlott volt, tőle együttesen és külön is vásároltak kábítószer és elmondta azt is, hogy ha ilyen típusú kábítószerre volt szükségük, akkor milyen módon vették fel a kapcsolatot a vádlottal és azt is, hogyan hozta el és adta át részükre a kábítószer. Vallomásaiban a releváns tények vonatkozásában ellentmondás, bizonytalanság nem volt. Ezt erősíti az a körülmény, hogy a műszeres vallomásellenőrzéskor egyik releváns kérdésre sem adott megkérdőjelezhető választ.

[20] tanú⁶ két alkalommal tett tanúvallomást, két alkalommal pedig gyanúsított vallomást. Terhelt¹ vádlottal szembesítését foganatosították, mely eredményre nem vezetett. Műszeres vallomásellenőrzésre is sor került és kihallgatta őt az elsőfokon eljáró bíróság is tanúként. Összességében e vallomásokról elmondható, hogy kisebb eseményeket illetően tanú⁶ nem emlékezett egyformán, azonban a vádbeli cselekményt tekintve nyilatkozatai határozottak és egyértelműek voltak, melyek lényegét tekintve arról szóltak, hogy Terhelt¹ vádlottól vásárolt kábítószer. tanú¹ tanú vallomásával egyezően nyilatkozott akkor, amikor elmondta, hogy a tőle és élettársától lefoglalt „pikó” elnevezésű és metamfetamin tartalmú kábítószer Terhelt¹ vádlottól vásárolták élettársával közösen. tanú¹ elfogását megelőzően hosszú időn keresztül a „pikó” beszerzési forrásuk Terhelt¹ vádlott volt, tőle együttesen és külön is vásároltak kábítószer. A tanú elmondta azt is, hogy ha ilyen típusú kábítószerre volt szükségük, akkor milyen módon vették fel a kapcsolatot a vádlottal és hogyan hozta el és adta át részükre a kábítószer.

[21] A bíróság indokolásában azt is megállapította, hogy tanú⁶ többször változtatta vallomását, mely azonban kizárólag, egy a vádirati tényálláshoz nem köthető, korábbi

gyanúsított tanú1 elfogását követő körülményekre vonatkozik. tanú6 tanú a vád tárgyává tett cselekmény vonatkozásában konstans és egyező vallomást tett, azt, hogy többször vásárolt kábítószer Terhelt1től. tanú6 az elsőfokú bírósági eljárásban egyébként magyarázatot adott arra is, hogy mit értett az alatt, amikor tanú4 kocsijában azt mondta „feldobta” Terhelt1t. Ez és a korábban írtak alapján megállapítható, hogy nem hasraütésre jelölte meg őt, mint kábítószerforrást, hanem tartott attól, hogy a fogvatartásban lévő tanú1val a kapcsolattartása elmarad, nem tudta, hogy a fogva lévő társa mennyire avatta be a hatóságokat a közös lakásukban tartott kábítószer feltalálását eredményező házkutatást követően a részletekbe, így minden általa fontosnak tartott körülményről beszámolt.

[22] Az elsőfokú bíróság ezzel szemben tanú6 vallomását aggályosnak tartotta a tanú4 és tanú5 tanúk jelenlétében folytatott telefonbeszélgetés kapcsán, annak ellenére, hogy a telefonbeszélgetés tartalmát mindhárom tanú amúgy egybehangzóan adta elő. A törvényszék jelentőséget tulajdonított tanú5 tanú véleményének, hogy a beszélgetésnek mi lehetett a valós tartalma. Itt jegyzi meg az ítéltábla - egyetértve a fellebbviteli főügyésséggel -, hogy a tanúnak a tényekről kell nyilatkoznia, véleménye, benyomása nem bírhat perdöntő relevanciával, különösen akkor nem, ha a tanúnak az előzményekről, a felek kapcsolatáról nem volt tudomása. Egyebekben pedig a törvényszék nem teljeskörűen indokolta meg, hogy a ténylegesen a beszélgetést folytató tanú6 nyilatkozatával szemben miért az azt hallgató tanú benyomása alapján ítélte meg tanú6 vallomásának bizonyító erejét akkor, amikor tanú6 elfogadható magyarázatot adott a beszélgetés tartalmát illetően.

[23] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint tanú4 és tanú5 tanúk vallomása gyengítette tanú1 és tanú6 vallomásait, mely annak tükrében is értelmezhetetlen, hogy a bíróságnak a vád tárgyává tett kábítószer-kereskedői magatartást kellett vizsgálnia és erre vonatkozóan ezen tanúk nem tettek vallomást, így e vonatkozásban nincsenek ellentmondásban tanú1 és tanú6 erre irányuló vallomásaival.

[24] Itt kell említést tenni arról, hogy a törvényszék tanú6 tanúvallomása értékelésekor a nyomozás során elvégzett műszeres vallomásellenőrzés eredményét részben a tanúvallomás bizonyító erejét gyengítőként értékelte, mivel a vizsgálatról készült szaktanácsadói véleményben rögzítettek szerint az akkor terhelti pozícióban lévő tanú6 egy releváns kérdésnél megtévesztésre utaló jeleket produkált.

[25] Az ítéltábla e ponton rögzíti, hogy a műszeres vallomásellenőrzés a gyanúsított és a tanú szavahihetőségére vonatkozó közvetett bizonyíték beszerzésére irányuló bizonyítási cselekmény, alapvetően a nyomozóhatóság orientálására szolgál, a vizsgálat eredménye önmagában kétséget kizáró bizonyítékot nem jelent.

[26] Ha azonban az elsőfokú bíróság bevonta értékelési körébe a műszeres vallomásellenőrzés eredményét a korábban írt megalapozatlansági okok fennállta miatt, egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyésség átiratában írtakkal abban, hogy szükséges tanú6 műszeres vallomásellenőrzését végző szaktanácsadó tanú7 tanúkénti kihallgatása. Ezen eljárási cselekmény ítéltábla általi foganatosításának eredményeképpen rögzíthető, hogy a tanú megerősítette a megjegyzés rovatban írt feljegyzésben írtakat, mely szerint a vizsgálatba vont tanú6 egy releváns kérdésnél megtévesztésre utaló jeleket produkált, mely felfokozott idegállapotának volt köszönhető. Ezt a tényt kell összefüggésében értékelni tanú6

gyanúsítottként tett, majd tanúként is megerősített vallomásával, mely alapján megállapítható, hogy olyan eltérő eredményt az eljárási cselekmény nem hozott, mely a vallomások valóságtartalmát megingatná, az ott elmondottakat negligálná.

[27] tanú3t a nyomozó hatóság tanúként hallgatta ki, majd Terhelt1 vádlottal szembesítését is foganatosította. A szembesítésen tett nyilatkozata következetes volt, tanúkenti nyilatkozatával egyezően adta elő, hogy egy-két alkalommal vásárolt pikót Terhelt1 vádlottól 10-10 euróért. A törvényszék a tanút kihallgatni nem tudta, nyilatkozatait felolvasással tette a tárgyalás anyagává, majd tanúvallomásának bizonyító erejét gyengítő körülményként értékelve azt a terhelti nyilatkozatot, hogy haragos viszonyban vannak, ám ennek a háttérét a nyomozó hatóság nem derítette fel.

[28] A nyomozó hatóság a haragos viszony háttérét a szembesítésen valóban nem derítette fel, azonban tényként állapítható meg, hogy a tanú haragos viszonyra egyáltalán nem hivatkozott, a vádlott nyilatkozta, hogy ő áll haragos viszonyban a tanúval, valamint a 2023. októberében foganatosított gyanúsított kihallgatásakor mondta azt, hogy 2 évvel ezelőtt összejött a tanú barátnőjével, amit ő megtudott, ezért gondolja, hogy tanú3 vallomása valótlan.

[29] A másodfokú eljárásban sor került tanú3 tanú kihallgatására, melynek során vallomását lényegét tekintve a nyomozati vallomásával egyezően adta elő. Kihallgatása alkalmával tett nyilatkozatából – melyet érezhetően elfogulatlanul, harag nélkül tett meg és melyet a vádlottal történő szembesítés alkalmával is fenntartott - tisztázódott, hogy sem korábbi kihallgatásaikor, sem eddig nem hallott a barátnője vádlottal való kapcsolatáról, azt most hallotta először, a hölgyel azóta is együtt vannak. Határozottan állította tanú3, hogy ő kábítószerként vette a vádlottól az általa „frissítőnek” nevezett anyagot, a kihallgatásaikor pedig egyik alkalomkor sem haragudott a vádlottra. A tanú nyilatkozataiban nem volt tapasztalható olyan adat vagy körülmény, amely nyilatkozatainak hitelességét megkérdőjelezte volna.

[30] Összeségében az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló személyi bizonyítási eszközök értékelése során tényekből további tényekre helytelenül következtetett, azokat helytelen indokok alapján figyelmen kívül hagyta és a tényállást ebből következően hiányosan állapította meg.

[31] Felderítetlen az ítélet, ha a tényállásból a büntetőjogi felelősség eldöntése szempontjából jelentős tények azért hiányoznak, mert az ahhoz szükséges bizonyítást a bíróság nem vette fel. A tényállás részben felderítetlen, ha a bizonyítási hiányosságok a tényállásnak csak egy részét érintik. Nem alkalmazható a megalapozatlanság jogkövetkezménye, ha a felderítetlenség oka a Be. 164. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettség elmulasztása [Be. 592. § (1)–(2) bek., 593. § (4) bek.]. (BH2005.208.)

[32] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú eljárásban felhozott ügyészi indítványok korábbi elmaradása nem róható az első fokon eljáró ügyész terhére. E bizonyítékok ugyanis nem a tényállás felderítését szolgálják, hanem a tényállás megállapításául szolgáló bizonyítékok – elsőfokú bíróság által megkérdőjelezett – bizonyító erejét voltak hivatottak alátámasztani, ahogy erre a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott.

[33] A hatályos büntetőeljárási törvény szűkítette az elsőfokú bíróság ítéltének hatályon kívül helyezésének lehetőségeit, a másodfokú bíróságra telepítette a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésének kötelezettségét. Mindezekre tekintettel folytatta le a fent írt bizonyítást az ítéltábla, melynek eredményeképpen azokra a tényekre, melyekre bizonyítás felvételére került sor másodfokon, lehetőség nyílt arra, hogy az elsőfokú bíróság által értékeltektől a másodfokú bíróság akár eltérően értékelje a bizonyítás eredményét.

[34] Az ítéltábla tanú3, tanú6 és tanú1 tanúk vádlottra nézve terhelő nyilatkozatait fogadta el. Figyelembe vette az igazságügyi vegyész-szakértői vélemény egyes adatainak az elsőfokú eljárásban történt pontosításait, figyelembe vette a igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény adatait, és következtetések levonása nélkül de tényként állapította meg, hogy az EHYH -nak eredménye nem volt, a szlovák hatóságok eljárási cselekményt nem végeztek, a magyar hatóságokat nem tájékoztatták. tanú8 és tanú9 tanúk vallomásaikban rögzítettek sem a vád alátámasztására, sem annak cáfolatára nem voltak alkalmasak. A vádlott kábítószer értékesítéséből származó előnyét az ítéltábla a legalább 15+1 értékesítés bevételeivel számolta.

[35] Az eltérő bizonyítékértékelésre figyelemmel az alábbi tényállást állapította meg:

tanú1 és tanú2, született tanú6 2019 és 2020 években legális jövedelemmel nem rendelkeztek, bűnelkövető életmódra rendezkedtek be, különböző fajtájú kábítószerrel – kannabisszal, amfetaminnal, metamfetaminnal – kereskedtek Település1 város területén. tanú1 és tanú2 egymás élettársaiként, egymással szándékegységben cselekedve szereztek be és értékesítették a kábítószer, melyet külföldi, Szlovákiában és balkáni országokban tevékenykedő kapcsolataik révén szereztek be, e mellett maguk is kábítószer fogyasztók voltak.

A Győri Törvényszék 21.B.157/2021/817. számú, 2023. december 20. napján kelt és – a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.I.60/2024/99. számú ítéletével – 2024. október 2. napján jogerős ítéletében tanú1 és tanú2, született tanú6 terheltek büntetőjogi felelősségét a Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat szerint minősülő és a (3) bekezdés szerint büntetendő kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg.

Terhelt1 Szlovákiában élő, szlovák állampolgárságú vádlott életvitele szintén kábítószerrel kapcsolatos bűnözéshez kötődik, bejelentett munkahellyel nem rendelkezett, a fenti időszakban kábítószer értékesítésből tartotta fenn magát. tanú2 és tanú1 a vádlottól is vásároltak kábítószer, telefonon, a telefonszám1 hívószámon vették fel a kapcsolatot Terhelt1 vádlottal, aki Szlovákiából, Település2-i lakóhelyéről a rendszám1 frsz-ú gépjárművel ájtött Magyarországra a vevők lakóhelyére, ahol átadta részükre a kért kábítószer.

A 2020. július 25. napját megelőző másfél éves időszakban tanú2 és tanú1 legalább 15 alkalommal, alkalmanként legalább 2,53 gramm mennyiségben vásároltak Terhelt1 vádlottól metamfetamin tartalmú kábítószer (pikót) saját fogyasztás céljából. Alkalmanként, egy adag ekkora mennyiségű kábítószerért 15.000 Ft-ot fizettek a vádlottnak.

tanú2 és tanú1 kereskedelmi céllal is vásároltak kábítószer Terhelt1 vádlottól. A Győri Rendőrkapitányság 4213/2019.bü. számú kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyamatban volt eljárásában 2019. november 18. napján tanú2 akkori lakóhelyén, a cím13. számú lakásban tartott kutatás során különböző fajtájú kábítószer tartalmazó anyagot foglaltak le, melyekből a

- a bruttó 335,8 g, nettó 2,73 g metamfetamin tartalmú anyagot,
- a bruttó,13,2 g, nettó 2,62 g metamfetamin tartalmú anyagot, valamint
- a bruttó 20,7 g nettó 0,06 g metamfetamin tartalmú anyagot

tanú2 és tanú1 a kutatást megelőzően a fenti módon Terhelt1 vádlottól vásárolta.

A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztály III. Bűnüldözési Osztályán 34/2019.bü. számú kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyamatban volt eljárása során tanú2 és tanú1 akkori lakóhelyén, a cím14. szám alatt 2020. július 25. napján tartott kutatás során 2,53 gramm mennyiségű kristályos kábítószeranyag került lefoglalásra. A lefoglalt anyag 0,926 gramm hatóanyag tartalmú metamfetamint tartalmazott.

Terhelt1 vádlott hasonló módon 2021. évben pontosabban meg nem határozható időpontban Település1 területén tanú3 részére egy adag pikó néven ismert, metamfetamin tartalmú kábítószer értékesített 10 Euro áron. Egy adag pikó átlagos mennyisége 0,40 gramm.

A Terhelt1 vádlottól 2023. február 9. napján rögzített vizeletmintából kábítószer, amfetamin, metamfetamin volt kimutatható kevesebb mind 1000 ng/ml mennyiségben. A vádlott a fenti időpontot megelőzően kábítószer fogyasztott.

Az amfetamin, a metamfetamin, a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja alapján kábítószernek minősül.

A Btk. 461.§-a szerint a kábítószer csekély mennyiségű, ha a) annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma ad) amfetamin, metamfetamin, MDPV és alfa-PVP esetén a 0,5 gramm mennyiséget nem haladja meg. A (3) bekezdés szerint a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzorosa. Ez jelen esetben 10 gramm metamfetamin hatóanyagnak felel meg.

Terhelt1 vádlott a fentiek alapján

- 15 x 0,926 g, összesen 13,89 gramm hatóanyag tartalmú metamfetamint,
- a 2019. november 18. napján a cím13. szám címen lefoglalt 1,243g + 0,13g, összesen 1,373 gramm hatóanyag tartalmú metamfetamint, valamint
- 0,004 g hatóanyag tartalmú metamfetamint

összességében 15,266 gramm metamfetamin hatóanyag tartalmú kábítószer adott el a hivatkozott időszakban tanú1, tanú2 és tanú3 részére, amely a csekély mennyiség felső határának 30,532 szerese, a jelentős mennyiség alsó határának 1,525 -szorosa.

Terhelt1 vádlott a kábítószer értékesítése során 228.520 Ft bevételre tett szert.

[36] A Btk. 176. § (1) bekezdése szerint kábítószer kereskedelem büntettét követi el, aki kábítószer kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik.

[37] A Btk. 178. § (6) bekezdése szerint kábítószer-birtoklás vétségét követi el, aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg.

[38] Terhelt1 vádlott tényállásban leírt magatartása alapján az ítéltábla a vádlott terhére megállapított kábítószer birtoklásának vétségét (Btk. 178. § (6) bekezdés) kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) minősítette.

[39] A vádlott fogyasztással megvalósított kábítószer-birtoklás vétsége cselekményét a kábítószer-kereskedelem-büntette magába olvasztja.

[40] Itt kell hangsúlyozni, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül hozott felmentő rendelkezést. Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott, az elsőfokú bíróság ítéletében a vád tárgyává tett tények egy részét nem állapítva meg, a vádtól eltérően minősítette a terhelt terhére megállapított bűncselekményt. Ekként valójában eltérő minősítésről, a vád szerinti súlyosabb cselekmény esetén a kábítószer-kereskedelem büntettébe beolvadó cselekmény, a kábítószer birtoklásának vétsége „maradékselekményként” történő megállapításáról volt szó.

[41] A büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta.

[42] A vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, az irányadó középérték 12 év 6 hónap.

[43] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[44] Tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés ennek az elvnek nem felel meg, a kiszabott büntetést az ítéltábla súlyosította.

[45] A büntetés nemének és mértékének meghatározásakor az ítéltábla különös jelentőséget tulajdonított a vádlott cselekményének elkövetése óta eltelt csaknem 5 éves időmúlásnak és annak, hogy a vádlott, mikor tudomására jutott, hogy a magyar hatóságok keresik, önként jelentkezett a rendőrségen, ezzel is előmozdítva a büntetőeljárás eredményes befejezését. Nagy hangsúllyal vette figyelembe a vádlott elkövetéskori büntetlen előélete mellett azt, hogy a terhére rótt kábítószer mennyisége a bűncselekmény súlyosabb minősülésének megállapításához szükséges kábítószer mennyiség alsó határához közeli, míg a tettenérésre figyelemmel csekély súllyal azt, hogy a kábítószer fogyasztásban fennálló felelősségét elismerte. Mindezekre és arra is figyelemmel, hogy a vádlott az ítéltábla illetékességi területén gyakran előforduló bűncselekményét hosszabb időn keresztül követte el, a bíróság szabadságelvonással járó büntetés, szabadságvesztés kiszabását tartotta szükségesnek a vádlottal szemben.

[46] Az ítéltábla a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja és 34. § alapján a vádlottat határozott ideig tartó szabadságvesztésre is ítélte, melynek tartamát a [45] bekezdésben írtak alapján a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával - figyelemmel a Btk. 36. § - ban írtakra is – a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a törvényi minimumnál egy évvel rövidebb tartamban, 4 évben határozta meg.

[47] Az ítéltábla a Btk. 35. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjára - a szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

[48] Az ítéltábla a Btk. 38. § (1) bekezdésben írtak alapján a Btk. 38. § (2) bekezdésére figyelemmel rendelkezett akként, hogy Terhelt1 vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[49] Terhelt1 vádlott a terhére megállapított bűncselekmény jellege miatt méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért őt a bíróság a Btk. 61. § (1) bekezdés alapján a Btk. 62. § (1) bekezdésben írt időkorlátok figyelembe vételével a közügyek gyakorlásától eltiltotta.

[50] A Btk. 50. § (2) bekezdésre tekintettel a vádlottal szemben kötelező a pénzbüntetés kiszabása. Az elsőfokú bíróság által megállapított napi tétel és az egy napi tételnek megfelelő összeg helyes és törvényes, ezért azon az ítéltábla nem változtatott.

[51] Összességében az ítéltábla álláspontja szerint a Terhelt1 vádlott terhére megállapított bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a vádlott társadalomra veszélyességére, a súlyosító és enyhítő körülményekre figyelemmel a 4 év szabadságvesztés, 150 napi tétel pénzbüntetés és a 4 év közügyektől eltiltás büntetés együtt megfelelően biztosítja a büntetési célokat és figyelemmel van a büntetéskiszabási elvekre, az arányos, szükséges és egyben elégséges joghátrány, mely megfelel a cselekmény konkrét tárgyi súlyának és megfelel a büntetéskiszabási gyakorlatnak is.

[52] A pénzbüntetés napi tételének összege törvényes és arányos, ahogy törvényes az összesen megállapított 225.000 Ft pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatására vonatkozó rendelkezés is.

[53] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekobjást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

[54] Terheltl a terhére rótt bűncselekménnyel - tanú3 részére történő értékesítés legalább 10 euro árát a 2020. évi és 2021. évi átlag euro középárfolyam figyelembe vételével - legalább 228.500 Ft haszonra tett szert, ezért ezen összeg erejéig a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vele szemben vagyonekobjást rendelt el.

[55] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései a bűnügyi költségéről hozott rendelkezést leszámítva törvényesek, korrekcióra nem szorulnak.

[56] A bűnügyi költség vonatkozásában azt állapította meg az ítéltábla, hogy a nyomozás során 14.032,- Ft és 9.119,-Ft költség merült fel a jogsegélykérelem fordítási költségeként, 141.208,-Ft költség a vádlott toxikológia vizsgálata díjaként és 48.768,- Ft az elsőfokú eljárásban az igazságügyi vegyész-szakértő meghallgatása során merült fel. Tekintettel arra, hogy a fordítási díj nem annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, hanem külföldi hatóság szükséges megkeresése végett, a Be. 576. § (1) bekezdés b) pont alapján a költség állam általi megfizetése szóba sem kerülhet. Az összes bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kell kötelezni a Be. 574. § (1) bekezdés alapján, tekintettel arra, hogy őt bűnösnek mondta ki a bíróság. Fentiekre tekintettel a teljes 213.127 Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte az ítéltábla.

[57] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2025. január 28. napján kihirdetett 11.B.68/2024/62. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a minősítés és az alkalmazott büntetés illetve intézkedés, valamint a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2025. szeptember 23.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k. Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2025. január 28. napján kihirdetett 11.B.68/2024/62. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. szeptember 23.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke